

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

HITHŒSŒM: NEHÉMIÁS Neh 2:11-20

A bibliai hithŒsŒk közül Nehémiást választottam. Ennek több oka is van. Talán leginkább azért, mert egy nagyon nehéz idŒszakban Nehémiás egy olyan szolgálja volt Istennek, akit különösen használhatott céljainak megvalósításában. Szerette népét és városát. Elhívása tudatában hűséggel, önzetlen szeretettel, alázatban és fegyelmezetten szolgált. Eszköz volt a jeruzsálemi fal

felépítésében, ugyanakkor a nép egységéért, lelki helyreállásáért is sokat tett. Nem élt vissza tekintélyével; nem menekült el a problémák elŒl, hanem - a nagy és rettenetes Isten hatalmában bízva - megoldotta azokat. Úgy érzem, Isten ma is ilyen hithŒsŒket akar látni országának építésében. Szeretném, ha Nehémiás élete mindnyájunkat inspirálna küldetésünk betöltésében.

és biztonságot, amelyre lelki fejlődéséhez szükség volna. Isten népe nehezen tud a szeretet légkörében, tisztességgel és méltósággal viszonyulni egymáshoz.

A védelmet nyújtó falak is meggyengültek. Az imádság bástyái meggyengültek, az ige-téglákból rakott bibliai élet falain rések keletkeztek. A világ és az ellenség sokszor könnyen betör a gyülekezetbe; mintha Isten népének immunrendszere elgyengült volna. Sok gyülekezet mintha nem tudna különbséget tenni a jó és rossz között, a világi és a keresztyén értékek között. Elvékonyodott, vagy elolvadt a világtól elválasztó fal. Találóa fogalmazta ezt meg egy fiatal testvérnŒ a múlt hónapi Evangeliumi Hírnökben: 'A keresztyének és a világ között a fal egyre vékonyabb, sokszor teljesen láthatatlan. Egyformán öltözünk, egyformán cselekszünk, ugyanazok az életcéljaink, ugyanazokat a filmeket nézzük, a kapcsolatok és a házasság kérdését is úgy kezeljük, mint a világ.' Amikor fiataljaink így vélekednek, azt hiszem itt az ideje, hogy megvizsgáljuk védelmi és szentséget biztosító falainkat, illetve itt az ideje, hogy betömjük a réseket, és újjá építsük az említett falakat egyéni és közösségi életünkben.

folytatás a 3. oldalon

Ó, SION, ÉBREDJ !

*Ó, Sion, ébredj, töltsd be küldetésed,
Mondd a világnak: hajnalod közel!
Mert bántja Őt, ki népeket teremtett,
Hogy bárki éjben, bűnben vesszen el.*

Refrén:

*Légy örömmondó, békekövet,
Hirdesd: a Szabadító elközelgetett!*

*Lásd: millióknak lelke megkötözve,
Rabláncként hordoz sötét bűnöket;
Nincs kitŒl hallja: Megváltónk keresztye
Mily gazdag élet kútja lett neked.*

Refr.

*Mondd minden népnek: elveszett juháért
Mit tett a Pásztor, csodás szeretet!
Földig hajolt a kárhozott világért,
S meghalt alant, hogy élhess odafent.*

Refr.

*Küldj fiaidból, akik nem hiába
Élvezik kincsöd: hirdessék szavad!
Œntsd lelked értük gyŒzelmes imába:
Mindent, mit adtál, Krisztus visszaad!*

Refr.

*Œ visszajön, Sion, elŒbb, mint véled,
Fölfedi titkát minden szív elŒtt.
Egy lélekért se érjen vádja téged,
Hogy temiattad nem látta meg Őt!*

Refr.

HH 623

A városok köré épített falaknak fontos szerepük volt abban az idŒben. Ez különösen igaz Isten választott népe és Jeruzsálem történetében. A falak egyfelŒl védelmet nyújtottak, másfelŒl lehetővé tették, hogy a választott nép (a templom, a törvény és az ígéretek közelségében) szabadon gyakorolja az istentiszteletet. Segítette Őket abban, hogy elkülönülve más népektŒl, Isten népévé formálódjanak.

Azért is van aktualitása Nehémiás életének és történetének, mert egyéni és közösségi életünkben megromlódottak azok a falak, amelyek többek között védelmet, a világtól való elkülönülést, és Isten szent népévé való formálódásunkat elŒsegítették.

Sajnos sok gyülekezetben már nincs meg az *összetartó, Isten népévé formáló kegyesség fala*. Hiányzik az igazi testvérszeretet, az egymás iránti bizalom, a gyengék megsegítésének és felemelésének lelkiülete. Megtérésem után (1977) Kémeren, olyan közösség volt gyülekezetünkben, ahol a testvérek nyíltan megvallhatták bűneiket, segítséget kérhettek anélkül, hogy mások félreértése miatt aggódniuk kellett volna. Tudtak egymás bűneiért sírni, tudták egymást vigasztalni és bátorítani. Sajnos napjainkban az ember már a gyülekezetben se tárhatja ki lelkét. Sokszor a bűnbánó testvér nem találja meg azt a békességet

A TARTALOMBŒL

English section - pages 8-9.

105. KözgyŒlés - MJB jelentés

*Fényképes beszámoló a rámai gyermek és ifjúsági táborozásról
Gerzsenyi S. Okos istentisztelet*

*Imaházépítés Erdélyben - PüsŒk
Dániel úti beszámolója*

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Szabó István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 225 East 80th Street
 NEW YORK, NY 10075
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd
 LINCOLN PARK, MI 48146
 herjeczki@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
ISTVÁN SZABÓ
 11 E. Michigan Avenue
 PALATINE, IL 60067
 szaboek@sbcglobal.net

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
 104 Emily Anna Street
 Woodbridge, ON, L4H 3H6, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
 2563 Nixon Way
 FULLERTON, CA 92835
 zsigmond@verizon.net

Q Press Graphic Design Studio
 1224 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Szeptemberi számunkban folytatjuk a nyári rámai alkalmainkról szóló híradást. A közgyűlés után a gyermek és ifjúsági táborozás következett, amelyen rekord létszámban vettek részt gyermekeink és a fiatalok. Természetesen több segítségre is szükség volt, így gyakorlatilag telt házzal működött a rámai tábor a zsúfolt közgyűlési napok után is.

Örülök a jó híreknek, amit a fiataloktól, meg a kisgyermekes édesanyáktól hallottunk gyülekezeti beszámolóik során. A testi kikapcsolódáson túl lelki áldásokban is részesültek gyermekeink – és azért az Úr iránti hálánkon túl a csoportvezetőket is köszönet illeti. Jól fölkészülve érkeztek, és mindent megtettek azért, hogy a gyermekek számára is érthetően hangozzék az evangelium. Többen is döntöttek Jézus Krisztus mellett azon a héten. Ennél nagyobb örömnünk nem is lehet. A beszámoló egy kicsit érzékeltetik velünk az Úr ott megnyilvánuló kegyelmét.

A közgyűlésen elhangzott igei szolgálatok közül immár a másodikat is megoszthatjuk olvasóinkkal. Hithőseink közül most Nehémiásról olvashatunk. (Ígretünk van a többi szolgálat írásos változatára is.)

Három missziós útra szeretném még felhívni olvasóink figyelmét, s kérem azokhoz imádságos támogatásukat.

Augusztus 3-án elindult Bolíviába az a 8 tagú magyar csapat, amelyik célul tűzte ki, hogy a misszionárius *Cserepka házaspár, János és Margitka*, vezetésével, több mint 30 évvel ezelőtt épített Chapare-i kórház megújuljon, s a teljes generációra szoruló épület újra funkcionálhasson, ezután úgy, mint egy missziós központ és bibliai szeminárium. Az építkezési munkálatok elvégzésére és azzal együtt helyi missziós programok végzésére vállalkozó testvéreinket *Cserepka Barna* toborozta, a munkálatok irányítására *Bákai István* tv. a torontói gyülekezet egyik vezetője, építőmester vállalkozott. Imádsággal kísérjük szolgálatukat és várjuk beszámolójukat.

Szövetségünk képviselőtében *Herjeczki Géza* elnök testvér augusztus 13-án utazik Magyarországra, hogy részt vegyen a MABAVISZ megalakulásának 20-dik évfordulója alkalmából, a Tahi Táborban rendezendő ünnepségen. Az azt követő napokban elutazik Kárpátaljára is, hogy találkozzon az ottani missziómunkásokkal és megtekintse a Kisdobrony-ban megvásárolandó ingatlant, aminek megvételéhez közgyűlési döntésünk alapján gyülekezeteink is segítséget fognak nyújtani.

A harmadik missziós út, amit imádságaikba ajánlok *Vadász János* testvér szeptemberi utazása, Krasznára és a Szilágysági gyülekezetekbe. Testvérünk évtizedekkel ezelőtt áldásos munkát végzett azon a vidéken. Az általa szervezett cigány gyülekezetben azóta is élénk missziós élet folyik, énekkar, zenekar szolgál, bementések történnek – *Vadász testvér* is részt vesz majd a legfrissebb megtérők bementésén. Kísérjük imádságainkkal a kora ellenére ilyen feladatokra is vállalkozó *Vadász testvér* szolgálatát és útját, amelyen felesége is elkíséri őt. (szerk)

**American Hungarian Baptist
 Convention of North America, Inc.
 Circle of Friends Donations
 received for the period
 March 2012 through July 2012.**

BARÁTI KÖRI ADAKOZÁSOK

George Toth, Manhaim, PA \$100;
 Daniel Jakab, Farmington Hills, MI \$45;
 Alexander Kiss, Parma, OH \$25; First
 Hungarian Baptist Church, New York,
 NY \$140; Rev. Sandor Kulcsar, Bronx,
 NY \$100; Alexander Torma, Bronx, NY
 \$100; Rev. Geza Herjeczki, Lincoln Park,
 MI \$100; Paul Juras, Richmond Hill,
 Can. \$135; John Burzuk, Kelowna, BC
 \$50; Frank Kulcsar, Bronx, NY \$100;
 Gyozo Toth, Toronto, Can. \$100; Janos
 Vadasz, Santa Monica, CA \$100; Istvan
 Palotai, Palmyra, Pa \$50; Zsigmond
 Balla, Fullerton, CA \$200; American
 Hungarian Baptist Church, Alhambra, CA
 \$200; Sandor Balla, Toronto, Can. \$300;
 Janos Torma, Wheeling, IL \$100; Istvan
 Szabo, Palatine, IL \$100; Rezo Zagoni,
 Palatine, IL \$50; Bela Fur, Southgate, MI
 \$100; Janos Muller, Nashville, TN \$100;
 Istvan Bakai, Toronto, Can. \$100; Levente
 Kulcsar, Toronto, Can. \$100; Attila Gaal,
 Woodbridge, Can. \$50; Ethel Kish, Palm
 Bay, FL \$100; Bethesda Baptist Church,
 Palm Bay, FL \$100

TOTAL \$2,745.00

*Thank you for your faithful support
 Zsigmond Balla, Treasurer*

**HALÁSZTÁBOR ÉS
 HÁZASOK HÉTVÉGÉJE**
 Ráma, aug. 31 - szept. 3.

+++

IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ
 TORONTÓ
 2012. október 5-8.

HITHŐSÖM: NEHÉMIÁS

folytatás az 1. oldalról

Hogyan lehet ezeket a falakat felépíteni? Mit tanulhatunk Nehémiástól?

Először is azt látjuk, hogy **Nehémiás vállalta Istentől kapott küldetését.** A történelemből tudjuk, hogy Júda fogságba vételétől (597) kb. 150 év telt el. Az első visszatérő csoport, **Zorobábel** vezetésével, a templom felépítésén fáradozott (538). **Ezsdrás**, visszatérése után (458), többnyire a törvény tanítását és a nép lelkiállapotának megreformálását segítette elő. Nehémiást a falak megépítésére hívta el Isten (445). A 12. versben elmondja, hogy van valami, amire az Úr indította szívét; vagyis van egy feladat, amelyre Isten őt hívta el. Mi is akkor lehetünk eredményesek, ha tudjuk, mire hívott el az Úr bennünket.

Az a mód is megfigyelésre méltó, ahogy Nehémiás teljesíti Istentől kapott elhívását. Az adott helyzetben sír és imádkozik. A könyvben található rövidebb és hosszabb imádságaiban bűnbánat és kegyelem, a szent félelem és bizalom, illetve a hit és realizmus egyaránt jelen van. Nemcsak imádkozott, hanem azt is vállalta, hogy ő legyen a válasz az imára. Először belsőleg vállalta fel a falak felépítésének terhet. Szívén viselte a helyzetet. Aztán végigjárta a romokat, felmérte a kárt és a tennivalókat. Míg mások aludtak, ő vizsgálódott. A sötétben többet látott, mint mások nappal. Szeretném megkérdezni: Egyáltalán foglalkoztatnak-e gyülekezetünk gondjai? Vannak-e álmatlan éjszakáink, amikor nem azért nem alszunk, mert fronthatás van, hanem azért mert foglalkoztat közösségünk sorsa és jövője? Nehémiás a felelősség terhe alatt mindent megtett, hogy segítsen a lerombolt város falainak újjáépítésében.

A 3. részből tudjuk, hogy nemcsak Nehémiásnak, hanem a népnek, a papoknak, az előljáróknak, minden családnak is megvolt a maga feladata. Nagyon fontos megértenünk, mire hívott el az Úr. Van egy terület az Úr szőlőjében, amit csak mi munkálhatunk meg. Ebben a nehéz, ellenségtől megtépázott lelki helyzetben van valami, amit Isten ránk akar bízni. Ismerjük fel és vállaljuk el! Tegyük meg mindent, amit megtehetünk, hogy felépüljön az igazi kegyesség erős védőfala. Nem véletlen az sem, hogy ki hol van. Nehémiás példája azt mutatja, hogy ha valaki többet kapott, mint más - anyagiakban, tehetségben, befolyásban stb. -, annak a felelőssége is nagyobb.

Másodszor, érdekes megfigyelni, hogy **Nehémiás a cél megvalósítása érdekében közösséget vállalt testvéreivel.** Nem ragaszkodott kényelmes állásához, ugyanakkor kész volt veszélyeknek is kitenni magát, csak hogy segíthesen testvéreinek. Miután megvizsgálta a falakat, megértette, bármilyen gazdag és befolyásos, egyedül nem tudja elvégezni a feladatot. Összefogásra szólította fel az embereket: 'Jertek építsük meg Jeruzsálem köfalát'. Itt szeretném megjegyezni, hogy a jó tevéseire Nehémiás nem csak szavakkal buzdított. A munkában, de az adakozásban is ő járt elől. Mikor a munkálatokról szól, mindig egyes szám első személyben beszél. Nem azt mondta, 'fogjunk össze és vigyék', hanem teljes vállszélességgel odaállt a terhek hordozói közé. Ma is ilyen hithősökre van szükség. A vezetők dolga feltárni a romlást, össze fogásra hívni a közösség tagjait (ezt várjuk a tegnapi megválasztott vezetőinktől is), a nép felelőssége pedig válaszolni: 'Jertek építsük meg'. Szép példája ez a testvéri összefogásnak. Pedig mondhatták volna: kevesen vagyunk, szegények vagyunk, ráér az még, úgy se fog sikerülni stb. Nagyon sokszor az ember százféle kifogást keres (és talál), hogy megmagyarázza, mit miért nem lehet megvalósítani. Tanuljunk Nehémiástól és Jeruzsálem lakosaitól, akik késedelem nélkül hozzáfogtak a fal építéséhez, és 52 nap alatt fel is építették azt. Isten a lehetetlent is lehetéssé teszi, amikor népe egységben, egy akarattal együtt munkálkodik.

Nem véletlen, hogy a Bibliában nagyon sok tanítás van az egységgel kapcsolatosan. Jézus hangsúlyosan imádkozott ezért a főpapi imában. Olyan sok még a széthúzó erő Isten népe között! Még mindig vannak ellentétek, sokszor se vége se hossza a jelentéktelen dolgok felett való fölösleges vitatkozásoknak. Tegyük ezeket félre, és fogjunk össze a jó dolgok felépítésében. Talán mindenki tudja, a vadlibák V alakban repülnek. Ez nem véletlen történik. Ugyanis az első megtöri a légáramlatot, így a többinek sokkal könnyebb repülni. Szakértők szerint a libák így 72%-al nagyobb távolságot tudnak megtenni. Ha vezetőinket követjük, egy irányba és egy

Gergely István testvér a rámai szószéken - és a táblák

akarattal dolgozunk, nagy eredményeket érhetünk el mi is. De ne felejtjük el, nem elég az elvi megegyezés, nem elég a szándék; cselekedni kell! **Henry Ford** ezt így fogalmazta meg: Összegyülni - jó kezdet, együtt maradni - haladás, együtt gondolkodni - egység, együtt munkálkodik - siker.

Harmadszor, az is figyelemre méltó, hogy **Nehémiás nem vállalt közösséget az ellenséggel.** A történelemből tudjuk, hogy az építés előtt és közben is, az ellenség folyamatosan fenyegette Nehémiást és a népet. Volt, amikor jól szervezett összeesküvéssel igyekeztek akadályozni munkájukat. Máskor titkos tanácskozássra hívták Nehémiást, aztán nyílt levélben akarták kompromittálni őt. Minden esetben sikeresen elhatárolódott az ellenségtől. Határozottan kijelentette, hogy Isten meg fogja segíteni népét, nekik viszont semmi részük, se emlékezetük, se örökségük nincs Jeruzsálemben. A támadásokat nem vette személyes sértésnek, hanem Isten ügyének kigúnyolását látta bennük, ezért határozottan elutasította azokat, és az Úrtól kérte büntetésüket.

Tudnunk kell, hogy ahol Isten népe munkálkodik, ott az ellenség is jelen van (1Kor 26:9). Ahogy valaki fogalmazott: 'a lelki élet nem habos torta. Ha valaki azt gondolja, hogy az Úr munkája pihentető, kellemes időtöltés, egy vasárnapi iskolai piknik, az jobb, ha el se kezd'. Ha valakik azt mondják: 'Építsük fel', százan lesznek, akik ezt válaszolják: 'Romboljuk le'. Tudjuk, hogy a sátán, aki szétdobáló, hazug, gyilkos, romboló, csaló stb., ma is hasonló módon Isten népe ellen törekszik.

Az ordító oroszlán széjjel jár. Megpróbálja megfélemlíteni a választottakat; ha lehet, nevetségesé teszi munkájukat, illetve csapdába csalja őket. Szükség van ma is olyan hitűsökre, akik határozottan szembe szállnak az ellenséggel, akik semmi áron nem alkusznek meg vele. Az Istennel való szoros kapcsolatot, az abból táplálkozó hit, vissza tudja verni az ellenség ravasz támadásait (1Pét 5:8). Az ellenség táborában mindig ott lesz *Tóbiás* és *Szamballat*, de ne felejtjük el, nagyobb az, aki bennünk van, mint aki a világban van. Hit által le lehet győzni a világot.

Sok-sok évvel Nehémiás után jött egy még nagyobb építő. A menny dicsőségét hagyta ott, a legnagyobb romlást, a bűn okozta sebeket, áthidalhatatlan réseket jött megépíteni. Jeruzsálem még teljes pompájában volt, ahogy azt Heródes kiépítette, de ő már látta, hogy a bűn miatt ott kő kövön nem marad. Sírt és imádkozott. Nem csak kincseit, életét is oda adta, hogy a szétszórt, pásztor nélkül való embert, a nagy és rettenetes Isten kegyelmének falával körülölelje. Ő nagyobb Nehémiásnál. Nehémiás jelleme és szolgálata sok tekintetben *Jézus Krisztusra* mutat.

Mi arra hívatattunk, hogy az Ő követői legyünk, hogy az általa elkezdett munkát végezzük, hogy építsük fel azokat a falakat, amelyek megvédenek az ellenségtől és Isten közelségében tartanak bennünket.

Ezékielnél azt olvassuk (22:30), hogy Isten keresett egy embert, aki falat építene és oda állna a törésre. Akkor nem talált ilyen embert az Isten. Ma vajon talál-e?

Dr. Gergely István

Ráma, vasárnap délelőtti igehirdetés

A Missziós és Jótékonysági Bizottság elnökének jelentése a 105. közgyűlésen

Egy eseménydús évről számoltak be gyülekezeteink képviselői Chicagóban, az évközi gyűlésen, ami az évi jegyzőkönyvben olvasható - de részben titkár testvérünk is beszámolt a jelentésében azokról.

Gyülekezeteink többsége 100 év körüli múltra tekint vissza, még a legfiatalabb chicagói gyülekezet is, ha az első és második gyülekezet történelmét egybe vesszük. Az elmúlt évszázad arról tanúskodik, hogy elődeink jó alapokra helyezték gyülekezeteinket és a már 104. évét is betöltő szövetségünket: Jézus Krisztusra - a Kösziklára.

Ezen a 105. konvención is, a bibliai hitűsök példából bátorítást merítünk a misszió folytatására. Lelkipásztoraink szolgálatuk céljaul ezt jelölték meg e hétvégére készülve. A bibliai példák mellett jól tesszük, ha megemlékezünk azokról is, akik hősies hittel és kitartással szolgálták szövetségünket. Néha-nhan még velünk vannak, de többségük már az Úrhoz költözött.

Hadd említsek meg egy engem inspiráló bibliai példát! *Habakuk próféta* példája és igehirdetése - nem véletlenül - az Újszövetség lapjain is feltűnik. A kijelentése rólunk is szól, bennünket is megszólít, ma is: "az igaz ember pedig az ő hite által él" (Hab 2:4b). Azaz, a Jézus Krisztusban megigazult ember az Élő Istenben veti a hitét. A hite élteti, majd ösztönzi a szolgálatra, és abban a szükséges szilárdságra, megbízhatóságra és hűséges kitartásra. Az „igaz embert” nem ingatja meg a változó világ, és nem hátrál meg, ha nehéz helyzet-

ben találja magát. Nem adja fel a harcot egykönnyen, mert vallja, hogy az Úr az ő erőssége, és mert tudja, hogy Benne örvendezni és vigadozni fog minden időben (Hab 3:17-19). Habakuk ismerte, átélte és maga is fájlalta a nehéz időket, és ezért még nagyobb hittel imádkozott Istenhez. Erős hittel bízott Benne, és vígan énekelt dicséretet az Úrnak.

Azért, hogy tovább vigyük szövetségünkben a ránk hagyott örökséget (amit gyülekezeteink testvérisége és a ránk bízott javak jelentenek és képviselnek), Habakukhoz hasonló, hitben élő embereknek kell lennünk, és e hitben kell még tovább növekednünk. Hitben kell járnunk. Döntéseinket és cselekedeteinket az Istenbe vetett hitnek kell meghatároznia. Ezt várja el Isten az Ő gyermekeitől, és köztük elsősorban a gyülekezetek órállóitól.

Hála Istennek azokért, akik most szolgálnak így közöttünk! Becsüljük meg, és szeressük őket!

Bizottságunk javaslatára a tavalyi közgyűlésen célul tűztük ki, hogy gyülekezeteink mellett a szórványban élő testvériségre is gondoljunk, erősítve velük a kapcsolatunkat. *Kulcsár Sándor* nyugalmazott lelkipásztor testvért megbíztuk, hogy utazó misszionáriusként legyen a segítségünkre ebben. Szeretnénk, ha Kulcsár testvér sok tapasztalata és nagy igei ismerete még sokáig kamatoztatva lenne a körünkben. Testvérünk már tett is két fontos látogatást: Clevelandba, és Kelownába. A szórványban élő testvéreinknek - az utazó misszionárius mellett - felajánljuk még lelkipásztoraink igei szolgálatát is alkalmanként, valamint a gyülekezetek ifjúsági csoportjait, akik ének-zenei szolgálatokkal látogathatnak el a gyülekezeteinktől távol élőkhez. Az utazások költségeit szövetségünk fedezi. Kérjük, vegyék igénybe, és szervezzenek testvéri találkozót!

Azt is szorgalmazta a MJB, hogy gyülekezeteink látogassák egymást. Így került sor a tavalyi hálaadó ünnepen a torontóiak látogatására Clevelandban, majd a detroiti gyülekezet látogatására ugyanott a diakónus-avatás alkalmával.

Baloldali kép: A felvétel a Nőszövetség 98. közgyűlése után készült, melyre szombat délután került sor. Középen Kish Ethelka, balján Herjeczki Éva, jobbján Vékás Erzsike, vendég szolgálattevő, majd Torma Irlénke nőszövetségi elnök.

Bátorítjuk a gyülekezetek közötti látogatásokat továbbra is.

Emellett, kérjük a helyi gyülekezetek lelkipásztorait, hogy szervezzenek evangelizációs hétvégeket, hívogató-sokkal.

Örömmel vesszük és támogatjuk fiataljaink rövid-idejű missziós útjait. Legközelebb augusztusban megy egy csoport (fiatalok és középkorúak) *Boliviába, Cserepka Barnabás* vezetésével. Feladatuk lesz a *Cserepka házaspár* által épített, és akkor működtetett kis kórházi épületet felújítása (Chapare-ban) és missziós házzá alakítása, ahol a környék lelkipásztorai hitmélyítő szemináriumokat, csendes-napokat rendezhetnek. Az építkezési munkálatok vezetését *Bákai István*, torontói diakónus testvér vállalta el.

Gyermekeink és fiataljaink gyülekezeteinknek nagy örömeire vannak. Felelősséget is érzünk feléjük, és éppen ezért bátorítjuk őket a nyári Ráma táborokon való részvételre. Tudjuk, hogy ez költségekkel is jár, és hogy főleg a többgyermekes családoknak ez túl nagy kihívás a jelen gazdasági helyzetben. A gyülekezetek mellett a szövetség is kész támogatni minél több gyermek és fiatal részvételét a táborban rendezett közös foglalkozásokon.

A nőtestvérekre gondolva is hoztunk a chicagói évközín egy javaslatot. Kérjük, szervezzenek női csendesnapokat (a Nőszövetség elnökével együtt munkálkodva), melyekre a meghívott szolgálattevő útiköltségét a szövetség megtéríti a szervezést felvállaló gyülekezetnek. Reméljük, hogy a Közgyűlés jóváhagyja ezt a javaslatunkat is. A csendes-napokon való szolgálatra meghívott előadó meglátogathatná a gyülekezeteinket is, amennyiben arra igény van, és a helyi gyülekezet vállalja az utazással járó költségeket.

A kiplingi gyülekezet idén ünnepli fennállása 100. évfordulóját. A megemlékezés július 15-re volt tervezve eredetileg, de a *Bartha lelkipásztor* házaspár autóbalesetben volt, és így az ünnepség akkor lesz megtartva, ha már testvéreink egészségi állapota helyreállt.

A Bizottságunk által elkészített költségvetést a pénzügyi beszámoló után bocsátja majd szavazásra *Balla Zsigmond* testvér.

Kedves testvérek, köszönöm a megbízatást, miszerint a MJB-ban végezhettem feladataimat az elmúlt három évben. Öröm volt a gyülekezetek képviselőivel, lelkipásztorokkal együtt szolgálni. Isten áldja és vezesse továbbra is szövetségünket!

Szabó István alelnök

Táboroztunk! (Rámai nosztalgia)

Csobbant a tó vize, pattogott a labda, szállt a por a homokozó fölött, fölhangzott egy-egy teremben vagy épp az udvaron az énekszó vagy a bibliai történetet mesélő tanító hangja, estefele pedig a közös játékok ricsaja próbálta riasztani az odatévedt szünyogokat (nem mindig sikerrel). Vidám és hangos volt a rámai tábor Július első hetében. Az utóbbi évtized(-ek?) rekordját döntöttük meg a táborozók számát illetően: közel hatvan gyerek és harminc fiatal élvezhette a tábori élet napos és néha hidegzuhanyos (szó szerint) oldalát, az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség jóvoltából jutányos áron.

A táborozók számát növelték a főként kisebb gyerekekkel együtt ottmaradt szülők, nagyszülők, száz fölé kerekítve így a táborban lakók, s nap mint nap asztalhoz ülők színes társaságát. Hagyománybontó volt ez a szülőkkel szembeni engedékenység, az eddigi gyakorlattól nagyban eltérő, de a nyert tapasztalatok alapján jól működő, megismételhető. A félreértések elkerülése végett: nem helikopter-szülők/nagyszülők voltak a gyerekekkel táborozó felnőttek, akik egy hétre sem engedik szigorúan figyelt tekintetük büvköréből gyermekeiket, hanem többnyire olyanok, akik egészen fiatal, magukról gondoskodni még nem tudó gyermekeket (nemritkán többet is) hoztak és felügyeltek, vagy olyanok, akik a nagy távolságok miatt maradni kényszerültek. A két-három évesek legalább annyira élvezték a tábori életet, mint a huszonévesek, s bár ők még nem vettek részt a csoportfoglalkozásokon, annyi pozitív élményt raktároztak el magukban, hogy garantáltan vissza-

vágynak majd a rámai táborba. (A fiatal gyermekeket nevelő anyukáknak pedig alkalom adódott a homokozó szélén ácsorogva eszmét és véleményt cserélni gyereknevelésről/gondozásról, valamint kitérni némiképp a vakációs hétköznapi rutinjából.)

Alig egy nap kellett ahhoz, hogy mindenki "belerázódjék" a napirendben megszabott programjába avagy munkakörébe. Ha megszólalt a kolomp mäsírozottak a gyerekek tornászni (kicsivel később battyogtak az álmos szemű fiatalok is reggelizni), majd áhítatra, foglalkozásra, ebédre s ugyanígy a délutáni programokra is. Talán csak a tóhoz való kiruccanáshoz és a homokozóban való porfelhő-eregetéshez nem kellett meghúzni a kolompot. Oda ellenállhatatlan erők vonzották őket!

A felnőtteknek is akadt munka, különösen azoknak, akiknek a gyerekeik már a csoport foglalkozásokhoz elég nagyok voltak: néhányan a *Juhász házaspár* és *Olga néni* vezetésével a nemritkán korgó gyomrok finomságokkal való megtöltéséről gondoskodtak a konyhán, voltak a mosdók tisztán tartásáért a szennyes ruhák kimosásáért/szárításáért és a beszerzésért felelősek, a gyermekeket naptejjel rendszeresen és kitaratóan kenegetők, s természetesen mindig őrködött valaki az apróbb gyermekek fölött is a homokozó vagy a gyerekmedence mellett.

A gyerekek és fiatalok programja nem volt túl feszes, de annál színesebb és tartalmasabb. Hat csoportban folyt a tanítás naponta kétszer (*Anikó, Szilvia* és *Márta* néni vezették a magyarul be-

A gyermek és ifjúsági táborozást segítők- csoportvezetők, konyhán és a cikkben felsorolt területeken szorgoskodó szülők, s az őket köszöntő Püskök tv.

szülő gyerekek csoportjait, a *Szakács család* az angol nyelvű gyerekcsoportot, *Gerstner Kornél* és *Novák Józsi* bácsi pedig a fiatalokét), volt reggeli áhítat és esti missziós történet pár este *Vékás Erzsike* néniel, bábos előadás a Saskatchewan-i Szakács családdal (egy este szabadtéri koncert ugyancsak az ő fellépésükkel), jelbeszéd-tanulás, gyöngyfűzés, íj-készítés és egyéb kézimunkák, kirándulás a fiataloknak, traktorozás *Pali bácsi* jóvoltából, valamint sok testmozgást igénylő játék (amiben a végig gyönyörű időnek is volt jelentős szerepe).

Istenünk oltalmát tapasztaltuk a hét folyamán: az apróbb sérülésektől, egy napos lázaktól eltekintve senkinek nem történt komolyabb baja, mindenki ép-kézláb került haza.

Rengeteg munka, fáradtság és áldozathozatal áll egy ilyen hét megszervezése és lebonyolítása mögött: a torontóiak utolsó pillanatban, de lakhatóvá tették az új fűszállót, *Püsök Dániel* lp.

testvér mindeneként lótot-futott egész héten (hol vízkazánt javított, hol ivóvízért vagy vásárolni ment), a konyhások túlméretezett edényeket cipeltek, Novák és Juhász testvér pihenés helyett a tóban lubickoló gyerekeket felügyelte, és nem utolsósorban a tanítók előkészítették, megtervezték, és hozzáértéssel lebonyolították a foglalkozásokat, szórták az Igemagvakat.

Köszönjük mindazok fáradozását és helytállását, akik közreműködése révén élmény gazdag, szép hetünk lehetett!

Sokat tanultak a gyerekek, nemcsak a tanítóktól, de egymástól és a különleges élethelyzetből is (a tábori élet sokaknak teljesen új volt). Három-négy év körüli gyerekeink hazatérésünk óta reménykedő szemmel kérdezik valahányszor készülünk valahova, hogy Kanadába megyünk-e, s a nagyobbak is rákérdeztek már, hogy lehetne-e kétszer is menni egy nyáron. Minden jel arra utal, hogy jövőre is megtelik majd a tábor, lehet folytatni a bővítést!

Kerekes Irénke

Először a rámai gyermektáborban

Izgalommal készültem erre a hétre, mert bár Magyarországon évek óta aktív résztvevője voltam gyermektáboroknak, itt Rámában most táboroztam először.

Örömmel vállaltam a legkisebbekkel való foglalkozást. Csoportomban 12 övodáskorú eleven kis gyermek volt, igazi kihívást jelentett lekötöni a figyelmüket. A hét témájául egy kedves kis könyvet választottam, ami bibliai igéken keresztül mutatja be, hogy milyen a mi Istenünk. Jó volt látni, hogy kis koruk ellenére milyen sok mindent tudnak már és jó érzés volt tapasztalni őszinte ragaszkodásukat és szeretetüket. Lelkesen és örömmel vettek részt a játékokban, éneklésekben, kézműves foglalkozásokon. A szép időben lehetőségünk volt szinte minden nap a tóban is fürdeni, ezt különösen élvezték a gyerekek.

Számomra nagy öröm volt találkozni *László Lidiával*, aki a segítőm is volt

Képek a Gyermek és Ifjúsági táborozásról - Ráma, 2012. július 2-8. Az ifjúsági csoportról nem kaptunk képet, de a gyermek csoportokról igen. 1. Közös kép a kápolnában; 2-3. A nagyobbak és a legkisebbek szolgálnak; 4. Szabó Anikó csoportja.

Pillanatképek a rámai gyermek és ifjúsági tábor életéből: Esti, közös áhítat; Oláh Márta csoportja; ének és játék.

ezen a héten, hiszen 17 évvel ezelőtt együtt tanítottuk gyülekezetünk gyermekeit a vasárnapi iskolában.

Isten iránti hálával tekintek vissza erre a hétre, Aki megőrizött mindannyiunkat és megáldotta az ott töltött időt, mind a gyermekek, mind a felnőttek számára.

Szabó Anikó

BIM-BAM, BIM-BAM

"Bim-bam, bim-bam... Lágyan szól a kis harang..." A rámai gyermek és ifjúsági táborozók legkisebb résztvevői versengve álltak sorba a haranglábnál, hogy megkondíthassák a foglalkozásra vagy étkezésre hívó harangot. Az én szívemben, látva a lelkesedést és hallva a harang szép hangját, a 92. Zsoltár szavai csendültek fel: *"Jó dolog dicsérni az Urat és éneket mondani a te nevednek, ó Felséges... Mert nagyok Uram a te műveid, igen mélységesek a te gondolataid."* Hálával és örömmel gondolok vissza erre a hétre és a kedves olvasókkal is szeretném megosztani gondolataimat.

A három gyermekcsoporttal foglal-

kozó tanítók, Márta néni (*Oláh Márta*), Szilvi néni (*Kulcsár Szilvia*) és Anikó néni (*Szabó Anikó*), türelmes szeretettel és hozzáértéssel foglalkoztak gyermekeinkkel. Koruknak megfelelő módon vetették beléjük a Biblia tanításait. Márta néni gyermekeknek szóló "teológiáját" titokban mi felnőttek is szívesen hallgattuk. Erre a folyosói beszélgetései, egy-egy fiúval vagy lányval, adtak is lehetőséget számunkra. Szilvi néni bölcs fegyelmzése, odaadó szeretete és tanítása, nagy ragaszkodást váltott ki a hozzá besorolt gyermekek között. A mi 9 éves Bencénk vallomása is megragadó volt: a tanultak alapján sok eddig nem értett dolog tisztázódott a szívében. Anikó néni a legkisebbek népes csoportját tanította. Csodálatosan összetartotta a figyelmükben hamar lankadó kicsinyeket is. A szeretett énekeket és történeteket személyre szólóvá tette a gyerekek neve helyettesítésével: Isten teremtett és szereti egyenként *Zsigucit, Mátét, Rebicit...* Hála és köszönet a tanítóknak a nehéz, de nem hiábavaló fáradozásukért.

Az ifjúsági csoportot *Novák József* lelkipásztor testvér és *Gerstnel Kornél*

vezették. A magunkkal vitt öt gyerek közül egy sem tartozott bele ebbe a csoportba de "Józsai bácsi" gyermekszertető áldozatos hozzáállását a délutáni fürdőzésben élvezhették ők is. Láttuk a személyes beszélgetéssel töltött sétákat a fiatalokkal és szemtanúi voltunk annak, amikor a fiatalokért érkező szülők örömkönyveket sírtak, mert fiuk vagy lányuk átadta szívét az Úr Jézusnak.

Az esti gyermek áhítatokon többször is szolgált *Vékásné Erzsike* néni. Képekkel illusztrált missziós tanításai mélyen érintettek a kis hallgatók szívét. A 4 éves Márkunk egy ilyen esti áhítat után eltolta magától a mesekönyveket és elővette a képes Bibliáját, mert Erzsike néni azt mondta: "Gyerekek! Mondjátok a szüleiteknek is, hogy minden este olvassák nektek a Bibliát!"

A felnőttek is nyerhettek személyes üzenetet a hét folyamán. Magunkkal hoztuk *Novák* testvér egyik esti szolgálatának mondanivalóját: *A nehéz hétköznapokban visszacseng, hogy a Krisztusnapokban követni akaróknak meg kell barátkozni a keresztfelvételeivel és elhordozásával. Az Úr Jézus, én és a kereszthármasa*

Reflections on the Hungarian Children Camp at RAMA

Since 2001 I have had the great privilege to minister to and be ministered to by Hungarians. This July (2012) at the RAMA Camp my family and I was blessed again by having the opportunity to take part in the children's and youth camp. The summer camp is so much fun for the children and the youth, because of all the activities. Their leaders did such a magnificent job balancing the Bible Time of study with free time or craft making time. All the leaders and teachers I worked with impressed me

Rev. Ken Kelley at the pulpit

with their "Love as an Example" to their students. They took the approach of a humble student of Jesus themselves and taught from their journey with Our LORD.

My wife and my daughter (who is deaf) taught a voluntarily attended sign language class during the "free time" in which some of the basic of "Signed

mellett szeretnék dönteni inkább, mint a világ hiábavaló megnyerését hajszolni (Márk 8: 34-36).

Életre szóló élményeket hoztam magammal testvéri beszélgetésekből eredően. Új barátokat ismerhettem meg és a megosztott terhek, örömek és a fentről jövő gondviselés megtapasztalásáról elmondott történetekből erőt meríthettem és továbbra is imádságban hordozom őket.

Hála legyen az Úrnak az idei gyermek és ifjúsági táborért. Köszönet a tábor vezetőinek, a konyhán értünk fáradozó, finom ételeket készítő kezekért, valamint a többi önfeláldozó személynek, akik lehetővé tették, hogy a hét élvezhetően és simán teljen.

Dicsőség legyen az Úrnak a lelki munkáért, munkásokért és a magvetés már látható vagy később beérő gyümölcséért.

Petra Fazekas László

English" was taught. I feel this class was well received and many had a memorable time. And yes, my daughter loved it that so many were interested in her language.

The high water mark for me during the week was sharing with the 11-14 year old group that Marta Olah was teaching. Marta had prepared the class so well and they were eagerly seeking the truth. I had the opportunity to explain how I have learned to share Christ on the mission field. I ended by saying "and Romans 10:13 says, 'who soever calls upon the name of the Lord will be saved'. Does anyone here wants to call upon the Name

The Szakacs Family performing

of the Lord and Be Saved?" One young man stood up and said, "I do!". He and I got on our knees and he accepted Jesus as His SAVIOR. Eight others followed him by repenting and asking Jesus to forgive them of their SINS.

I praise GOD for HIS Holy Spirit's convicting power.

Every worker at the camp had a part to play in these young ones accepting the free gift of God's grace and salvation. Each worker did their part in making the Camp a God Experience. I was so fortunate to be part of such great team work and I was blessed.

Thank You Hungarian Baptists for allowing me to serve with you on such a Kingdom of God event!

Rev. Ken Kelley

I want to know Christ!

"I want to know Christ and the power of his resurrection and the fellowship of sharing in his sufferings, becoming like him in his death." (Philippians 3:10)

God spoke to me through this message on Monday night as we were in camp at Rama. Pastor Ken Kelley was sharing with us the different ways of knowing God.

First, we must know God's voice. If we don't know how he speaks to us we don't know him. I've come to find that God speaks to me through songs and special Bible verses.

Pali bacsi's traktor ride

Second was the revelation of God. We must know how great he is in order to know he can solve all of our problems if we have faith in him.

Third was God's power. This part of the message impacted me the most because it made me realize that everywhere you look, you see how powerful and almighty he really is. Starting with things as enormous as mountains to something as little as a butterfly, he created all of it with his power. He has the power to make a bad man good, and the power to transform us. We must not conform to this world and its pressures that are put on us daily, but be transformed by the renewing of our minds.

Finally, we know God's enemies, which are Satan and our own flesh and blood. Many times we crave unholy

HONORARY AND MEMORIAL FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

The initial deposit is the money donated in memory of *Ernest J. Kish*. Please consider to contribute to this fund. Send money to the Treasurer (see address on page 2).

things that aren't in God's will for us, but we can overcome these cravings by God's almighty power. Say yes, Lord everyday, because if we do what he wants us to do rather than what we want to do, we can become more like him. Even though we will stumble because none of us are perfect, we must depend on Christ and have faith that he will forgive us and help us out of our troubles each and everyday. Say yes, Lord because God wins and the Devil loses every time, and who wouldn't want to be on the winning team?

Laura Lakatos

Ten kids, including me give our life to Jesus

This year instead of going to Hungary early in the Summer I decided to go to the Summer Camp at the Rama tábor. In my age group, which was from 11 to 14 years old, we learned a lot about Jesus' life. The last day of camp our group leader Oláh Márta, asked Ken Kelly, who is a missionary from Alabama to tell us about how he shared the word of salvation with villages in Romania. He told us a lot about how Jesus wants to give us a gift which is a bridge from our sinful life to God.

Then Ken Kelly told us that if anyone wanted to come and give their life to Jesus they could. I decided to give my life to Jesus and go up and pray with Ken Kelly. After, he asked if anyone wanted to stay behind and talk some more about the gift of salvation. Then eight other of the boys in my group decided to give their life to God. We stayed behind and I asked God to lead me on this new path. Later that day another girl from our group decided to follow our decision.

In the end, I noticed that instead of going to Hungary it was worth it to go to this summer camp, because ten kids, including me give our life to Jesus.

Bence Weisz

I'll definitely want to come back next year

This year at the Rama Camp in Ramara, Ontario, we learned many things. We learned Bible verses, like 1 John 5:3, Proverbs 12:2, and 2 Timothy 1:7. One of our daily lessons was about Noah and the ark. We learned from that lesson to not disobey God, or we will suffer the consequences of our actions.

We also learned about doing a "Sin Page", which is an all red page that listed the sins that we have committed, and our asking God to forgive us and to not do those sins again.

One of our most interesting lessons involved pickle juice. We got to each drink a small sip of pickle juice, and that showed that the sour taste in our mouth is how God feels about sin in our lives.

We did really fun activities, like a water-sponge war, bows and arrows, and swimming. One of my favorite parts of camp is when we said words that were part of a verse (in Hungarian), and if we got the word right, we got delicious gummy bears.

I really liked the camp, and I'll definitely want to come back next year.

Joshua Demeter

Joshua's letter:

Dear Marta-neni, I wanted to say that your teaching was really good, and it showed me that God is my forever.

Thank you for teaching me, considering I don't speak that much Hungarian, leading to why many kids asked me why I was in here, as supposed to the English Group. It was because I understood Hungarian well, and that I learned a few extra words.

Our group did a lot of fun stuff (tennis ball holders, bouncy things, that egg experiment, etc.) together, and learned how God and ourselves are related to this. Examples are the Coke-Mentos experiment, which I thought that the explosion was our temper, from other people that do/did mean things to us and our reaction.

Do not be overcome by evil, but overcome evil with good. Romans 12:21 Beloved, never avenge yourselves, but leave it to the wrath of God, for it is written, "Vengeance is mine, I will repay, says the LORD." Romans 12:19

And with this project the one with bow and arrows, I thought of us as God, and the arrows as our lives. God controls our lives, he has plans for us we do not even know. But thanks for teaching me all this good stuff.

„Okos istentisztelet”

Olyan gyülekezetben születtem és nevelkedtem, ahol akkor még lobogott az „első szeretet tüze”. A hitre jutás azt jelentette, hogy az élet útvesztőjéből végre sikerült kijönni, és rátaláltak a „keskeny útra”, melyről tudni lehetett, hogy valóban vezet valahová. Boldogok voltak a testvérek, és minden idejüket igyekeztek a leghasznosabban eltölteni. Nagyobbrészt földművesek voltak a gyülekezet családjai, kisebb részt pedig iparosok. A falu olyan zárt közösség volt, ahol nagyjából mindent meg lehetett találni, ami a megélhetéshez szükséges.

A Szentírás megismerése és az igei tanítás megvalósítása volt az a nemes cél és törekvés, amely inspirált mindenkit, a gyülekezet apraját-nagyját. Vasárnaponként háromszor jött össze a testvériség: délelőtt, kora délután és este. A délelőtti igehirdetés inkább hitmélyítő jellegű volt, a délutáni inkább evangélizáló jellegű, este pedig családi-as lelki beszélgetést, bibliaórát tartottak.

Féltő szeretettel őrizgetem emlékezetemben azokat a vasárnap délutánokat. Abban az időben még természetes életformája volt a legtöbb baptista gyülekezetnek az a jó rend, melyet a Szervezeti Szabályzatunk (2012.) ekként regisztrál:

„Az istentiszteletek állandó elemei: a bibliaolvasás, a prédikáció, az egyéni és a közös imádságok, a gyülekezeti énekek, az adakozás. Járulékos elemei a biztonyságtételek, az éneklés és az egyházzenei szolgálatok, a költemények, a csoportjelenetek és a felolvasások.” (A gyülekezet közösségi alkalmai.)

Volt például egy csoportjelenet, melyet háromszor kellett előadni, akkora volt az érdeklődés a község lakosai részéről. És az ének és zene is a legtermészetesebb részét képezte a gyülekezeti közösségi életnek. Nem csoda, hogy évről évre növekedett a gyülekezet létszáma az üdvözülendőkkel.

A könyvárusítás (Biblia, énekeskönyv és egyéb hitbuzgalmi irodalom) úgy történt, hogy időnként megjelent egy-egy hétvégén a ”kolportőr” atyánkfia (könyvárus bácsi), aki mindig hozott néhány új éneket is. Vasárnap este már kívülről „fújta” mindenki. Hatéves koromban még én is vásárolhattam magamnak egy kis újtestamentumot. – Kiskoromban nagy szavaló voltam. Előbb édesanyám írt nekem versikéket, aztán én is megpróbáltam írni. Valószínűleg abban az időben kaptam az Úr drága Lelkétől a költői tehetség lelki

ajándékát, mely idős napjaimban is áldott lehetőség maradt számomra.

Másik meghatározó emlékem a családián együtt töltött biblia-tanulmányozó istentiszteletek áldott rendje. Idővel ilyen néven lett rendszeresítve más körzeti állomásokon is, hogy „mindenki vasárnapi iskolája”. Számtalan szép „aranymondást” tanultunk külön-külön és csoportosan is, megismertük és felmondtuk a szebbnél szebb bibliai történeteket.

Két vasárnap között a hétköznap estéket is igyekezett hasznosítani a gyülekezet. Szerdán istentisztelet volt, pénteken imaóra. Egyéb estéken: énekóra, zeneóra (fúvósok), lánykör, fiúkör, nőgyűlés.

Én nagyon „belevaló” gyerekifjú lehettem, mert a hosszú téli estéken megtanultam guzsalyon (rokka) fenni, esztovátán szőni (a faluban eszvtának nevezték). Horgoltam apró terítőket, kötöttem (öt tüvel) gyajjú-kesztyűt, meleg zoknit. Az első törülközőimet, melyekkel bevonultam a Szemináriumba, magam szőttem (még színes minta is volt bennük).

Mondhatná erre valaki, hogy „de bezzeg akkor még nem volt tévé, sem rádió, sem mozi, sem színház!” Megnyugtatom az illetőt, hogy a falukban akkor még villanyáram sem volt. Petróleummal világított mindenki. Később az imaházban karbid-gázos világítást rendszeresítettek. Majd pedig egy erős fényű Maxim-lámpa ontotta a fényt az esti összejöveteleken (az is petróleummal, noha elgázosítva).

Tisztában vagyok vele, hogy a múlt: az elmúlt. Nem hozható vissza. Még szép! De a találatkonyság, a buzgóság, a tettekészség ma is jellemezhetné a gyülekezeteinket. Miért van az, hogy ahol áldozatkésztségre volna szükség, ott hamar elfogynak az emberek. Ha valahol egy kicsit lazítani lehet, azonnal készek vagyunk engedni. De a szigorúbb elkötelezettségre hívó szózat siket fülekre talal.

Billy Graham-tól tanultam a következő alapelveket (1989-ben): Amennyi áldozatot vállaltok az evangélizáció alkalmával, annyi áldásban részesültök annak elmúltával, ti is személy szerint, és egyházatok is. – A Népstadionban százezer ember tolongott néhány nap múlva, és az előre híváskor ezrek nyüzsgtek középen az arénában. Imaházainkban azonban csaknem ugyanannyi üres férőhely volt továbbra is, mint azelőtt.

Lelki megújulás, odaszánás, Szentlélek által felfokozott buzgóság, áldozatkésztség, önzetlenség, engedelmség és hűség, az Úr és ügye iránti olthatatlan szeretet! – Én csak ennyit akartam most

mondani. Fogadjátok jó szívvel az Úr Jézus egyik idős szolgájától!

„Az Isten irgalmára kérek tehát titeket, testvéreim, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul, amely tetszik az Istennek. És ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek: mi az Isten akarat, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.” (Róma 12:1-2)

Gerzsenyi Sándor

IMAHÁZÉPÍTÉS ERDÉLYBEN

Különös kegyelemben volt részem ez év júliusában. Hazautazhattam Erdélybe három hétre. Utazásom fő célja, egy imaház építésében való segítkezés volt, azonban e mellett jutott idő más szolgálatokra, és az otthon maradt családommal való időtöltésre is.

Megérkezésem utáni napon részt vettem az *egrespataki gyülekezet* hétköznap alkalmán, ahol igei szolgálatra kértek. Jó volt közösségben lenni azokkal a testvérekkel, akik között felnőttem, és akikhez sok élmény fűz. Másnap, a fiatalság kérésére, az ifjúsági órán szolgáltam. Élvezet volt látni, hogy egykori gyülekezetemet Isten megáldotta értelmes, hívő fiatalokkal, akik szeretik az Urat, és felelősségteljes hívő életre törekednek.

Július 14-én elutaztam *Szatmárnémetibe*, ahol részt vettem a Romanian Chapel Project imaház-építési programjában. Valóban ez volt menetelem fő célja. A vasárnap délelőttöt a Szatmári Emánuel Baptista Gyülekezetben töltöttük, majd délután kimentünk Udvariba, a Szatmárnémeti szomszédságában elhelyezkedő faluba. Ennek az egyik negyede az úgynevezett *Hangos*, ahol a cigányok laknak. Itt várt minket a félig kész épület, aminek a befejezésére jöttünk. A tető nélküli imaházba összegyűlt testvérekkel Istentiszteletet tartottunk. A prédikáció alatt megnyíltak az ég csatornái, és Isten áldásesőt hullatott ránk. *Ken Kelley* testvért - aki az Igét hirdette - az eső nem zavarta, hanem arra hivatkozva, hogy még soha sem prédikált esőben, tovább folytatta az igehirdetést, puhítva így a kemény szívek talaját a „Sziklazúzó pörölyvel”.

Ebben a helységben négy éve kezdődött a baptista misszió, amikor a Szatmári Emánuel Román Gyülekezet lelkipásztora meglátogatta őket, és cipődobozos karácsonyi ajándékokat osztogatott ki közöttük. Az elején zárkózott fogadtatásban volt része, és sok-

szor majdnem verést is kapott kísérőivel együtt, de mostanra már lehetett látni, hogy Isten sok szívet megváltoztatott, és fogékonyra tette az embereket a változásra. Ebben az is közrejátszott, hogy a lelki munkával párhuzamosan szociális segítséget is nyújtanak a rászorulóknak.

Hétfőn elkezdtünk a munkát. Az építkezésben a mi felelősségünk az volt, hogy összeállítsuk a tetőszerkezetet, felrakjuk, fémlemezzel befedjük, majd belülről leszigeteljük. Továbbá, a villanszerelést és a plafonszerkezet felrakását is nekünk kellett elvégezni. Isten

Készül a tetőszerkezet

kegyelméből mindezt megvalósíthattuk, és péntek este hivatalosan is megnyitottuk az imaházat, az azt zsúfoltságig megtöltő vágyakozók jelenlétében.

Minden reggel hétkor volt a reggelenk, majd nyolcra *Udvariban* voltunk. Az imaház falai között gyűltünk össze, imában és énekekkel dicsőítettük az Urat néhány percig. Ezt követően elindultunk és bejártuk Hangos utcáit, imádkozva minden házért és a benne lakó emberekért, akik közül legtöbben még az „igazak álmát” aludták. Ezután a csapat nagy része hozzálátott a munkához. Mindenkinek meg volt a feladata; nagyon szervezeten ment a munka. Nem csoda, hisz már a 109-ik imaházat építettük ennek a programnak a keretében. Egyesek mértek, mások vágtak, megint mások lakkoztak, főztek, szerelték a villanyt, vakoltak stb. Amíg a csapat nagy része munkálkodott az épületen, addig egy csapat házról-házra járva evangélizált. Ebben én is részt vettem, több alkalommal. Örömmel írhatom, hogy nem volt egyetlen ház sem, ahonnan elutasítottak volna minket. Sőt, a hét végére annyi meghívást kaptunk, hogy eleget sem tudtunk tenni mindnek.

Minden házbán, ahova bementünk, elmondunk az evangélium üzenetét és lehetőséget adunk az ott levőknek, hogy szívükbe fogadják azt. Hála az Úrnak, hogy voltak sokan, akik megbánva és megvallva bűneiket megtértek Istenhez. Csodálatos volt átélni a drága Szentlélek újjáteremtő munkáját. Reméljük, és imádkozunk azért, hogy ezek a személyek beépüljenek a helyi gyülekezetbe, és lelki felnőttkorra jutva másoknak is segítenek majd megtalálni az üdvösség útját. Ahogy házról házra jártunk, első

Elkészült az imaház - Udvariban

kézből szembesültünk azzal a nagy nyomorral, amiben legtöbbször él. A házak inkább viskóknak vagy düledező istállóknak feleltek meg, mintsem lakóházaknak. A legtöbb helyen kosz, bűz és nyomor fogadott. Sok asztalon olyan eledel volt, amit a nagyváros kukáiból sikerült kimenteni a szülőknek. Azonban nem ezekre figyeltünk, hanem a sok csiszolatlan gyémántra, akik nagylelkűen és sok szeretettel fogadtak minket otthonukba.

Minden nap volt gyermek és női foglalkozás is, amit mind a gyermekek, mind az asszonyok nagyon élveztek. Délutánonként 5:30 körül indultunk vissza a szállodánkba. Megvacsoráztunk, majd a rendszeres áhitat és megbeszélés után elvonulhattunk lefeküdni. Az én szobám a szálloda padlásterében volt. Mivel légkondicionálás nem volt benne, a hőség a hét elején szinte kibíratatlan volt. Azonban amikor a Hangos lakosainak körülményeire gondoltam, ellillant a panasz a szívemből. A hét második felében Isten hűvösebb időjárással áldott meg minket, és így jobban tudtunk pihenni. Szobatársam *Rajna Ottó* tordai lelkipásztor testvérem és barátom volt. Hajnalig nyúló beszélgetéseink voltak, személyes és gyülekezeti témákban. Igaz, ennek meg volt az ára másnap, de hát ritkán van ilyen lehetőség, és nem akartuk kihagyni a közösség gyakorlását.

Külön öröm volt, hogy egyik este *Szűcs Sándor* lelkipásztor testvér is eljött meglátogatni minket, aki a Szatmári Gyülekezet lelkipásztora és az Erdélyi

Szövetség gazdasági alelnöke. Majdnem éjfélig nyúló, építő beszélgetésünk volt vele is.

Szombaton, július 21-én hagytuk magunk mögött Szatmárt. Én *Egrespatakra* mentem, a többiek pedig *Bukarestbe*, hogy onnan hazarepüljenek. A vasárnapot az Egrespataki imaházban töltöttem, ahol délelőtt és délután is igét hirdettem. A helyi lelkipásztorral, *Bándi Sándor* testvérral szolgáltunk együtt. Imatémaként megemlítem, hogy Bándi testvér felesége, *Erzsike*, súlyosan beteg. Több évvel ezelőtt rákos daganat volt az arcán. Akkor ezt műtéttel és sugárkezeléssel kezelték. Úgy tűnt, hogy meggyógyult, azonban ebben az évben visszatért a rák, egy sokkal agresszívebb formában. Jelenleg kemoterápiás kezelésben részesül. Imádkozunk érte, kérve Istentő gyógyulást számára. Bándi testvérnek is komoly egészségi problémái vannak. Ezek ellenére, bár már nyugdíjas, tovább végzi a lelkipásztori munkát, több gyülekezetben is. Hordozzuk őket imánkban.

Az utolsó napokat szüleim és családom társaságában töltöttem. Segítettem is egy keveset. Kaszáltam, műtrágyát szórtam, hagymát szedtem stb. Természetesen a munka mellett volt pihenés és kikapcsolódás is.

Július 27-én indultam haza. Hála az Úrnak, jól utaztam. Áldás volt újra látni drága családomat a repülőtéren. Hálás vagyok feleségemért, *Adináért*, aki távollétemben hordozta a család terhét.

Végül csak annyit, hogy bár fárasztó utazásom volt, testileg és lelkileg felüdülve értem haza. Köszönöm a gyülekezetnek, hogy elengedett erre a missziós útra, és hálás vagyok mindazoknak, akik vállalták a munka terhét a Torontói gyülekezetben a távollétem alatt.

És külön hálás vagyok azért, hogy imáitokban hordoztatok.

Püsök Dániel

HAMISSÁG ÉS VIGASZTALÁS (2Kor 1,3-4) Életem (31)

A hamisítványt a szakember tudja megkülönböztetni az eredetitől, a jót a rossztól. Azt kéri Salamon imájában az Úrtól, hogy választást tudjon tenni a jó és a gonosz között (1Kor 3,8). Pál apostol arról beszél, hogy milyen sokat volt veszedelemben, és a felsorolás végén azt mondja, hogy veszedelemben volt *hamis atyafiak között* (2Kor 11,26 és 13). Ésaías arról ír, hogy *jaj azoknak akik a jót rossznak vagy a rosszat jónak mondják* (És 5,20).

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptisták Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreierért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Simon József* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Herjeczki Géza* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nehra Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Gyakran megtörténik velem, hogy amikor szóba hozom valakinek a hamisságát, ő rögtön rávágja, hogy: ne ítélj! Igen, de én megítélem és nem elítélem. A figyelmeztetés még nem ítélet, de a hívő kötelessége. Azután rögtön a következik, hogy nincs bennem szeretet! Viszont az is igaz, hogy az agapé szeretet csak egynek nem örül: *nem örül a hamisságnak* (1Kor 13,6).

A bornak szelleme van és az nem tud együtt élni Isten szellemével. Ha a Szentlélek megszorodik és elhagyja a hívőt, akkor ott nem lehet bűnismertet és ezért bűnbánat sem, ami pedig a

Evangeliumi Hírnök
Gospel Messenger
12409 Devoe Street
Southgate, MI 48195

PERIODICAL
Postage
PAID
Ontario, CA
USPS 716-300

megtérés előfeltétele. Van világ szerinti bánat is, de az nem üdvösséges.

Imádkoztam és kutattam az írásokat. Kerestem az igazságot, mert a történések nagyon elkésztettek. Úgy láttam, hogy sok ott a hamisság. Kezdtém már azt gondolni, hogy a hívőség csak egy kitaláció, a gyülekezet egy szervezet a többi közt. Hol van most az Úr? Nem láttam megoldást. A lelkemben vihar dúlt, de közben dolgoznom, tanítanom kellett.

Mi, apával voltunk a kis csoport a többséggel szemben azon a gyülekezeti órán, ahol az egész országos vezetőség jelen volt. Már éjfél körül járt, amikor én felálltam és kimentem, mert részemről befejeztem. A véleményemen nem tudtam és nem is akartam változtatni. Senki sem kérdezte, hová megyek. Nem voltam fontos. Kiléptem az utcára. Nem is észleltem a sötétséget. Egész úton hazafelé arra kértem az Urat, hogy most mondjon nekem valamit, ha tud, mert ha nem, akkor még a halál sem megoldás! Isten nélkül, Menyei Atyám nélkül én semmi vagyok!

Vasárnap lévén, valami ünnepély volt a gyülekezetben, sok vendéggel. Lakásunkban is minden fekhely foglalt volt. Az ágyamban mégis találtam egy kis helyet, ahová úgy ruhástól lekuporodtam. Nem tudtam elaludni. A lelkem, mint kifeszített húr, feszült és várt, hogy az Úr megszólaltassa. Eszembe jutott a vers, melyet bemenésemkor mondtam: *ha fényítened kell Uram, csak kezemet fogd!* És megtörtént, ahogy Ady Endre megénekelte, és akkor *váratlanul átölelt az Isten.* A nekem már ismert módon, hatalmas hangon szólt az Úr: *"Én terólad el nem felejtkezem. Íme markaimba metszettek fel téged"* (És 49,15-16). Hatalmas, végtelenül meleg, tiszta szent szeretet töltött be. Isten, a nagy és szent,

átölelt szeretetével, és most már kegyelmében megnyugodva aludtam el. Most már mindegy volt, mit határoz a vezetőség. Az Úr jelenléte a fontos. Élvezem ezt a hatalmas oltalmat. Nem vagyok tökéletes, még ma sem vagyok az, de segít azzá lenni.

Ezután is imádkoztam P. testvéremért, hogy adja az Úr neki a megbánás lelkét a megtérésre, az ő és mások áldására. A megpróbáltatásnak ezzel még nem volt vége. Értek még meglepetések, de velem volt az Úr. És végül minden fájdalom, veszteség értelmet nyer, lelki értékké válik az Isten szeretetében.

Most februárban Győri testvér szolgált nálunk, és ezt az éneket énekeltük. Már két hete ezt dúdolom, esti áhítatomban eléneklek. Mert mentem és megyek, az Úrral, boldogan, tovább.

Hívtál, Uram, hallottam jól, Hangod keres, szívemhez szól.

Szined elé hogyan vigyem megfáradt életem?

Igen, Uram! - ezt felelem, és átadom az életem.

Szerelmed legyőzte szívemet, Ujjongva dicsérem áldott neved!

Igen, Uram! - ezt felelem, És elindulok Veled. (HH 281)

Nagyajtai Eszter

LAPOZGASSUK A BIBLIÁT!

TANULJUNK!

1. El ne felejtkezzél a napról, amelyen az Úr előtt, a te Istened előtt állottál a Hóreben, amikor azt mondta nekem az Úr: Gyűjtsd egybe nekem a népet, hogy hallassam véle beszédeimet, hogy tanuljanak félni engem, minden időben, a míg e földön élnek, és tanítsák meg fiaikat is.

2. És az ő fiaik is, akik nem tudják még, hallják és tanulják meg, hogy az Urat, a ti Isteneteket kell félni mind addig, amíg éltek azon a földön, amelyre általkeltek a Jordánon, hogy bírjátok azt.

3. Jó nekem, hogy megaláztál, azért, hogy megtanuljam a te rendeléseidet.

4. A te kezeid teremtettek és erősítettek meg engem; oktass, hogy megtanuljam parancsolataidat.

5. Tanuljatok jót tenni; törekedjétek igazságra, vezessétek jóra az erőszakoskodót, pártoljátok az árvák és özvegyek ügyét.

6. Ezt mondja az Úr: A pogányok útját el ne tanuljátok, és az égi jelektől ne féljétek, mert a pogányok félnek azoktól!

7. Elmenvén pedig tanuljátok meg, mi az: Irgalmasságot akarok és nem áldozatot.

8. Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelid és alázatos szívű vagyok.

9. Ezeket pedig, atyámfiak, példában szabtam magamra és Apollósra ti érettetek, hogy rajtunk tanuljátok meg, hogy annak felette a mi írva van, nem kell bölcselkedni.

10. Hapedig valamelyözvegyasszonyok gyermekei vagy unokái vannak, tanulják meg, hogy első sorban a maguk háza iránt legyenek istenfélők, és adják meg szüleiknek a viszont tartozást.

11. Egyszersmind pedig dologkerülők lévén, megtanulják a házról-házra való járogatást; sőt nemcsak dologkerülők, hanem fecsegők is és más dolgába avatkozóak.

12. Tanulják meg pedig a mieink is, hogy jó cselekedetekkel járjanak elől a szükséges hasznokra, hogy ne legyenek gyümölcstelének.

A megfejtéseket október végéig várjuk.